

vi det indenfor Lønningsraadet som saadant, og saaledes har det i Virkeligheden været betragtet fra alle Sider. Som jeg allerede i Gaar gjorde opmærksom paa, motiverede J. C. Christensen i 1922 sin Modstand mod Lønforhøjelsen ikke blot med dette, at Tiden ikke var inde dertil — maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg ved ikke, om man virkelig tror, at Tiden er inde til Lønforhøjelse mere nu i dette Øjeblik end i 1922 — men, sagde J. C. Christensen, han kunde saa meget mindre gaa med dertil, som man i 1921 havde vedtaget en Lov om Forhøjelse af Vederlaget for Befordring, for Konfirmandstuer o. s. v., som i Virkeligheden gav Præsterne en Indtægtsforøgelse paa mellem en halv og en hel Million Kroner. De Udtalelser, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har fremsat herom, er Udtryk for det selv samme, og det ærede Medlem er jo dog ikke ganske ukendt med disse Forhold.

Jeg takker den højtærede Minister for det Svar, han gav paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham i Gaar; jeg synes, det var et klart Svar, og jeg forstaa derefter, hvorledes dette Forhold ligger i Øjeblikket.

Det er rigtigt, hvad den ærede sidste Taler sagde, at der foreligger et Spørgsmaal vedrørende de Præster, der lønnes med 3die Klasses Løn, men som sidder i 2den Klasses Embeder. Der maa i hvert Fald hos disse Præster være vakt en berettiget Forventning om, at de vilde naa op til den Slutløn, der i Øjeblikket gælder for 2den Klasse, og jeg spørger den højtærede Minister: Kan man da rent juridisk sige til de paagældende: I er ganske vist gaaet ind i et 2den Klasses Embede under den Forudsætning, at I skulde naa 2den Klasses Løn, men nu har vi lavet en Fællesklasse, og den kommer I til at gaa ind under, I faar ikke 2den Klasses Løn?

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og den højtærede Minister har drøftet Spørgsmaalet om de $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet. Det ærede Medlem var, syntes jeg, henrykt over, at Ministeren havde taget Lære af det ærede Medlem. Jeg deler ikke denne Henrykkelse. Det forekommer mig at være et lidt ejendommeligt Forhold, at naar en Menighed ønsker til Præst en Mand, som ikke er akademisk uddannet, saa siger Ministeren, at det skal kun kunne ske, for saa vidt der foreligger Enstemmighed, men her, hvor der er Tale om at lette Præsternes økonomiske Forhold, mener Ministeren ikke, det er nødvendigt, at der er Enstemmighed til Stede, saa er det nok med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet. Jeg synes, at den Konsekvens,

der her er draget, er af en noget ejendommelig Beskaffenhed.

Naar den højtærede Minister ikke er ængstelig for at tage Konsekvensen i Spørgsmaalet om Huslejetilskud, som jo er et meget væsentligt Punkt i denne Lovgivning, tror jeg, det kommer af, at Ministeren ikke ganske forstaa, hvilke Konsekvenser der kan flyde af de Lønningstilskud, der foreligger i den ene eller den anden Form. En af de Ting, som vi indenfor Lønningsraadet er uhyre forsigtige med — selvfølgelig ikke af Hensyn til selve Lønningsraadet, men af Hensyn til Statskassen og til de finansielle Forhold —, er netop, at i det Øjeblik, man giver Tilskud under en eller anden Form til en Etat, er der ingen Grænser for, hvilke Konsekvenser det kan have, for det siger sig selv, at man ikke med Billighed kan forlange, at den ene Etat skal favoriseres paa denne eller hin Maade, men andre Etater skal være fuldstændig afskaaret fra lignende Fordele.

Det var jo en ganske fortrinlig Tale, den ærede Ordfører for Venstre holdt, et udmærket Defensorat. Jeg havde næsten Følelsen af, da han gik ned af Talerstolen, at Hjertet var med i det, som Munden sagde. Men jeg syntes, at det ærede Medlem var alt for beskedent. Han begyndte med at gøre opmærksom paa, at de unge Præster trænger i høj Grad til Lønforhøjelse, for, sagde han, saadan en ung Præst har i Øjeblikket kun 3 120 Kr. Men her glemte det ærede Medlem at lægge adskillige Ting til; den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har gjort opmærksom derpaa, og jeg maa maa-ske gentage det, for at den ærede Ordfører for Venstre ikke skal glemme det til næste Gang, hvis det skulde ske, at han endnu en Gang maa forklare, hvor meget eller hvor lidt en ung Præst har i Løn. Den unge Præst har en Løn paa 3 120 Kr. plus 445 Kr. plus 378 Kr. Rent bortset fra, om han maatte have Huslejetillæg, som Lovforslaget forudsætter, og andre Godtgørelser, har altsaa en saadan ung teologisk Kandidat nu en Løn af 3 943 Kr. Men skønt vi befinder os i Nedskaeringstider — og jeg beklager i højeste Grad, at den ærede Ordfører for Venstre glemte sin gamle Kæledægge Parikronen —, gaar man dog her til en Forhøjelse af den faste Løn til 3 480 Kr. Dernæst faar vedkommende, selv naar Nedskaeringen paa Tillægene gennemføres, 400 Kr. i Konjunkturtillæg og 216 Kr. i Dyrtidstillæg. Det vil med andre Ord sige, at den samme unge Mand, som er udsat for Nedskaering, og som i Øjeblikket har 3 943 Kr., skal lønnes med 4 096 Kr., rent bortset fra,